

lení divadelní koncese podle volné své úvahy, nejso vázán nějakým nárokem strany, a že v daném případě se rozhodl koncesi neudělit.

Je proto výtká, že nebylo rozhodnuto o způsobnosti divadelních místností, bezdůvodná, a sluší pouze zkoumati, zda st-l skutečně nemá nároku na udělení divadelní koncese, jak vyslovil žal. úřad, neboť kdyby st-l nároku na udělení divadelní koncese neměl, nemohl by důvodně tvrditi, že odepřením koncese bylo zasaženo do jeho subjektivních práv, což je předpokladem pro poskytnutí soudní ochrany podle § 2 zákona o ss.

Uvedenou otázku řešil nss již v nálezu z 28. června 1920 č. 5990, Boh. A 482/20, v němž vyslovil a odůvodnil právní názor, že podle platného stavu zákonodárství není právního nároku na to, aby bylo uděleno povolení k provozování divadelních her. Trvá na tomto právním názoru i nyní, poukazuje nss podle § 44 jedn. řádu na podrobné odůvodnění v cit. nálezu. To platí i o obnovení divadelní koncese, neboť obnovení to je s hlediska právního jen nové udělení koncese, ježto povolení pořádati divadelní představení propůjčuje se vždy pouze na určitou dobu, po jejímž uplynutí nutno žádati o novou koncesi. Neměl-li však st-l právního nároku na kladné vyřízení své žádosti, nemohlo býti porušeno nijaké jeho subjektivní právo tím, že mu žádané obnovení platnosti divadelní koncese nebylo uděleno, a nelze proto nař. rozhodnutí jako nezákonné zrušiti.

Pokud stížnost vytýká jako vadu, že žal. úřad řádně neodůvodnil, proč obnovení koncese odepřel, sluší poznamenati, že úřad nebyl vzhledem k ustanovení §§ 70 odst. 2 a 82 správ. řízení zavázán toto odepření odůvodniti, kdyžt šlo, jak dovozeno, o věc volné úvahy úřadu.

Bez důvodná je konečně i námitka, že úřad nevyřídil návrh obsažený v dodatku z 2. května 1934 k st-lovu odvolání, aby divadlo »Arena« bylo neprodleně otevřeno pro pořádání divadelních představení, neboť žal. úřad, odepřev udělit st-li novou koncesi v době, kdy dřívější koncese již uhasla, odepřel tím i povolit, aby divadlo »Arena« bylo ku pořádání divadelních představení otevřeno, čímž zmíněný návrh vyřídil.

Č. 12.557.

Zaměstnanci veřejní: Pro závěr úřadu, že úředníku nebránila nemoc v tom, aby vyhověl úřednímu rozkazu, není dostatečný podklad v posudku úředního lékaře, který úředníka toho v kritické době neprohlédl.

(Nález z 10. října 1936 č. 15.213/36.)

Věc: Inž. Stanislav H. v Jičíně proti rozh. min. zemědělství z 30. ledna 1934 o zrušení služebního poměru.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Výměrem zem. úřadu v Užhorodě z 11. prosince 1933 byl služební poměr st-le, lesního koncipisty, zrušen podle § 11 odst. 2

služ. pragmatiky, a to z toho důvodu, že neuposlechl rozkazu nadřízeného úřadu, jímž byl přeložen z Hradce Králové do správního obvodu země Podkarpatoruské, ačkoli byl podle dobrozdání úředního lékaře schopen jízdy do Užhorodu, kde se měl k nastoupení služby hlásiti. V tomto jednání shledal zem. úřad porušení předpisů § 22, resp. § 29 služ. pragmatiky a vyslovil, že nepokládá proto st-le za způsobilého pro ustanovení úředníkem. Odvolání, jež st-l z tohoto výměru podal, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto, při čemž bylo vysloveno, že zem. úřad dospěl po úvaze průběhu celého řízení právem k závěru, že st-l svévolně neuposlechl rozkazu min. zemědělství, a — spatřuje v tom porušení § 22, resp. § 29 služ. pragm. — neuznal ho důvodně za způsobilého pro ustanovení úředníkem.

Stížnost vznáší na toto rozhodnutí řadu námitek. — — — —

Důvodnou musila býti uznána námitka stížnosti, že žal. úřad nemohl za podklad svého názoru, že st-l je schopen jízdy, vzíti dobrozdání úředního lékaře z 2. října 1933, když tento lékař ho naposledy prohlížel dne 18. srpna 1933 a nemohl se tedy o jeho zdravotní stav v říjnu 1933 vyjadřovati. Obdobnou námitkou bránil se st-l již v odvolání a žal. úřad vyřídil ji tak, že úřední lékař jako odborník mohl vzhledem ke své diagnóze z 18. srpna 1933 přijíti k závěru, že st-l byl v kritické době schopen jízdy do Užhorodu. Stížnost však právem uvádí, že pouhý soud úředního lékaře bez prohlídky není dostatečným osvědčením skutkových okolností, v konkrétním případě zdravotního stavu st-lova. Je tedy skutkové zjištění žal. úřadu v tomto bodě stíženo vadou řízení. Stejně se to má i s námitkou další, v níž se uvádí, že st-l na výzvu zem. úřadu z 9. října 1933 dopisem z 12. října 1933 výslovně se nabídl, že na požádání předloží vysvědčení lékařů o tom, že není schopen jízdy, a žádal, aby jeho zdravotní stav byl přezkoušen úředním lékařem. Tím vyhověl st-l vyzváním zem. úřadu z 21. září a 30. září 1933, aby osvědčil neschopnost k jízdě do Užhorodu, a bylo proto na žal. úřadu, aby k obdobné obraně st-lova odvolání zaujal stanovisko. To však žal. úřad neučinil, v čemž nutno shledati rovněž vadu řízení.

Z toho, co bylo uvedeno, je patrné, že stížnost důvodně vytýká, že žal. úřad neměl v provedeném zjištění dostatečný základ pro svůj úsudek o tom, že st-l se dopustil porušení předpisu § 22 služ. pragm., neboť o neuposlechnutí rozkazu úředního nelze zajisté mluvit, jak to ostatně nař. rozhodnutí samo konstatuje, tehdy, jestliže úředníku brání nemoc v tom, aby rozkazu vyhověl, a pro úsudek, že st-l nemocen nebyl, není v daném případě bezpečný skutkový základ. Výsledek správního řízení neopravňoval také žal. úřad k úsudku o tom, že st-l nezachoval se podle předpisu § 29 služ. pragm., ježto žal. úřad nevypořádal se vůbec se skutečností, že st-l lékařské vysvědčení o své neschopnosti k jízdě výslovně nabídl, a že sám o prohlídku úředním lékařem žádal. Z toho však plyne, že žal. úřad neměl dostatečný podklad pro svůj úsudek, že st-l svévolně neuposlechl daného mu rozkazu, a nemohl proto také důsledně dospěti k závěru, že st-li se nedostává způsobilosti pro ustanovení úředníkem, kterýžto závěr byl opřen jedině právě o to,

že st-l dopustil se svévolného neuposlechnutí rozkazu min. Ale pak chyběl žal. úřadu zákonný předpoklad § 11 odst. 2 služ. pragm. pro zrušení st-lova služebního poměru.

Č. 12.558.

Zdravotnictví. — Řízení správní: * Ustanovení § 3 zák. č. 237/1922 Sb. nezakládá právní nárok obecních a obvodních lékařů, přeložených na odpočinek před účinností zák. č. 236/1922 Sb., na poskytnutí podpory tam uvedené.

(Nález z 10. října 1936 č. 15.214/36.)

Věc: Berta L. v Bratislavě proti rozh. min. veř. zdrav. a těl. výchovy v Praze z 28. prosince 1933 o podpoře podle § 3 zákona č. 237/1922 Sb.

Výrok: Stížnost se zamítá dílem pro bezdůvodnost, dílem se odmítá pro nepřípustnost.

Důvody: Manžel st-lky MUDr. Jan L. žádal podáním z 1. března 1932 o poskytnutí roční podpory podle zákona č. 237/1922 Sb., poněvadž v době od r. 1884 do r. 1903 byl obvodním lékařem v Malackách. Než tato žádost byla vyřízena Dr. L. 15. března 1933 zemřel. St-lka pak novým podáním z 9. června 1933 na min. zdrav. a těl. výchovy žádala o přiznání roční podpory podle § 3 zákona č. 237/1922 Sb., resp. žádala, aby žádost jejího manžela z r. 1932 byla příznivě vyřízena.

Min. veř. zdrav. a těl. výchovy v dohodě s min. fin. nař. rozhodnutím žádosti manžela st-lčina o povolení podpory podle ustanovení § 3 zákona č. 237/1922 Sb. nevyhovělo, ježto nejde v tomto případě o obvodního lékaře, který byl přeložen na trvalý odpočinek před účinností zákona č. 236/1922 Sb. MUDr. Jan L. působil sice určitou dobu jako obvodní lékař v Malackách, avšak potom (v r. 1903) se vzdal tohoto místa a usadil se jako zubní lékař v Bratislavě. Z těchto důvodů nemohlo min. veř. zdrav. a těl. výchovy vyhověti ani žádosti st-lky o povolení podpory podle § 3 zákona č. 237/1922 Sb.

Ve stížnosti podané na toto rozhodnutí se dovozuje, že manžel st-lčin svou 19letou službou jako obvodní lékař nabyt nároku na přiznání roční podpory podle § 3 zákona č. 237/1922 Sb., neboť všechny předpoklady tohoto předpisu jsou splněny, a okolnost, že manžel st-lčin v r. 1903 přestal býti obvodním lékařem, nároku toho jej ani st-lku nezabavila. O této stížnosti uvážil nss toto:

Podle § 3 zákona z 13. července 1922 č. 237 Sb. mohou býti obvodním a obecním lékařům přeloženým na odpočinek před účinností zákona z 13. července 1922 č. 236 Sb. bez nároků na výslužné, jakož i pozůstalým po nich, kterým nebyl přiznán nárok na požitky zaopatřovací, žijí-li v poměrech prokázaně stísněných, poskytnuty podpory. Z dikce tohoto předpisu »mohou býti poskytnuty podpory« je patrné, že před-